

[Kyed.]

paa Landbruget andrager i Forhold til Landbrugets Skatteevne og i Sammenligning med andre Erhvervsskatter og den Skatteevne, andre Erhverv har. Man foretager heller ikke Opgørelser over, hvor mange Millioner Kroner Landbrugets Produktionsomkostninger er fordyret i Kraft af den Erhvervspolitik, der føres, og det er min Opfattelse, at uden saadanne positive og sandfærdige Oplysninger faar man ikke det rette Billede af, hvad Landbruget faar i Støtte paa den ene Side, og hvad det uretfærdigt paabyrdes paa den anden Side. Den Hjemmemarkedspris, der her garanteres, ligger jo under de Priser, der i Øjeblikket er paa Verdensmarkedet med Fradrag af de 35 Øre, som vi giver i Særtold, men vi kommer jo heldigvis ikke ned til de 2 Kr. 60 Øre. Det foreliggende Forslag er altsaa en hvilende Assurancepræmie over for Landbruget. I Tilfælde af, at Præmien skal betales, yder den en forholdsvis ringe Erstatning for Landbrugets Tab som Følge af de for høje Produktionsomkostninger og Skatter, og Venstre er fremdeles af den Opfattelse, at en Nedsættelse af det indenlandske Prisniveau af Produktionsomkostningerne for Erhvervslivet er den Vej, man skal følge for at skaffe Rentabilitetsmulighed for Landbruget som Eksporterhverv. I Stedet for foretrækker Regeringen at følge Prishævningspolitikens Vej for at søge — om muligt — at opnaa en mindre Udligning af Uretfærdigheden over for Eksporterhvervet. Men paa Bagsiden af denne Medaille, i Kølvanet paa en saadan Politik finder man Pristalsstigning, Stigning af Løn og Produktionsomkostninger. Hvis man derfor tvinges til at følge Prisdordyrelsesvejen og en dertil knyttet Udligning over for Eksporterhvervet, Landbruget, for Tabet ved denne Politik's Fortsættelse, maa Udligningen ikke indskrænke sig til kun at gælde et mindre Udsnit af Erhvervets Produktion af Mejeriprodukter, men maa gælde hele Produktionen og Omsætningen af Landbrugets egne Raastoffer gennem Kvægholdet.

En saadan Politik over for Landbruget vil ikke være ensbetydende med at give dette Erhverv en Særstilling; det vil kun være ensbetydende med at give det en Ligestilling med Hjemmemarkedserhvervene, for hvis Vedkommende Beskyttelsen under de forskellige Former kommer alle det paagældende Erhvervs Udøvere til gode og gælder hele Erhvervets Produktion, ligesom de Prisstigninger, der følger heraf,

gælder saadanne Hjemmemarkedserhvervs hele Produktion og maa betales af alle Forbrugere, uden at dette afføder Lovbestemmelser som Særforsorg. Derfor: Uden en Ligestilling med øvrige Erhverv faar Landbruget ikke den Mulighed for Rentabilitet, som det har Krav paa.

Simonsen: Det Lovforslag, jeg har den Ære paa mit Partis Vegne at være Ordfører for, Kødlovsforslaget, er jo ligesom Lovforslaget om Svineregulering og Lovforslaget om en Kornordning et fuldt færdigt Produkt af Overenskomsten mellem Landbrugsministeren og Landbrugsraadet og de forskellige Organer og Udvalg, der er repræsenteret i dette. Jeg forstaaer da Situationen saaledes, at der sikkert intet kan forandres hverken ved selve Lovforslaget eller ved dets enkelte Detailspørgsmaal. Det samme var jo Tilfældet sidste Aar, da vi behandlede den nugældende Kødlov. Jeg skal derfor afholde mig fra indgaaende Betragtninger over selve Lovforslaget med samt dets Enkeltheder og lade Ansvaret for det ligge der, hvor det hører hjemme, nemlig hos Ministeren og Landbrugsraadet. Jeg vil dog ikke undlade at fremsætte nogle ganske faa principielle Bemærkninger.

Saadan som Forholdene har udviklet sig for vor Kvægekspport de sidste Par Aar, har jeg vist Lov til at sige, at det foreliggende Lovforslags Titel: Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, ikke dækker over Indholdet; det er efter min Mening noget i Retning af falsk Varebetegnelse. Hvis Titelen havde været: Forslag til Lov om Regulering af Afsætningen af Kvæg og Oksekød — ligesom det hedder i Svinereguleringslovsforslaget —, da havde det straks været nærmere det rigtige. Men i Virkeligheden burde Lovforslagets Titel efter min Mening være: Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Kvægtuberkulosens Udryddelse. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig at omdøbe Loven i den af mig antydede Retning; saa synes jeg straks, vi var paa et mere ærligt Grundlag, og det har nu altid sin Betydning.

Jeg anerkender, at Landbrugsministeren nu endelig har indset det rigtige i, at den sociale Foranstaltning: Uddeling af Oksekød til ubemidlede, hvortil man har taget Penge af Kødfonden, ikke hører hjemme i en Lov af denne Karakter. Men jeg maa unægtelig sige, at det forundrer mig, at den